ORIENTAREA (UE) 2026/689 A BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 22 ianuarie 2026

de modificare a Orientării (UE) 2015/510 privind punerea în aplicare a cadrului de politică monetară a Eurosistemului (BCE/2014/60) *(BCE/2026/1)*

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 3.1 prima liniuță, articolele 9.2, 12.1, 14.3 și 18.2 și articolul 20 primul paragraf,

întrucât:

(1) Realizarea unei politici monetare unice implică definirea mijloacelor, instrumentelor și procedurilor utilizate de Eurosistem, alcătuit din Banca Centrală Europeană (BCE) și băncile centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro (denumite în continuare „BCN”), pentru punerea în aplicare a acestei politici în mod uniform în statele membre a căror monedă este euro.

(2) La data de 29 noiembrie 2024, Consiliul guvernatorilor a adoptat o serie de măsuri menite să promoveze o mai bună armonizare a regimului aplicabil colateralului în Eurosistem. În primul rând, anumite tipuri de active acceptate temporar ar trebui integrate în regimul general aplicabil colateralului, respectiv: (a) activele tranzacționabile exprimate în dolari americani, lire sterline și yeni japonezi; și (b) titlurile garantate cu active care au al doilea cel mai bun rating de nivel 3 de calitate a creditului din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului și care îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute de regimul temporar aplicabil colateralului. În al doilea rând, sistemele statistice interne de evaluare a creditului (statistical in-house credit assessment systems) (S-ICAS) ale BCN ar trebui să fie acceptate ca sursă de evaluare a creditului, pe lângă sistemele interne de evaluare a creditului (in-house credit assessment systems) (ICAS) ale BCN care sunt acceptate în prezent și, prin urmare, acestea din urmă ar trebui să fie cunoscute sub denumirea de „sisteme interne complete de evaluare a creditului” (full in-house credit assessment systems) (F-ICAS), pentru a le distinge de S-ICAS. În al treilea rând, în ceea ce privește procedura de acceptare a S-ICAS ca a treia sursă de evaluare a creditului a contrapărții, este oportun să se renunțe la cerința de depunere a unei declarații motivate, susținută de o justificare economică adecvată, pentru a facilita utilizarea S-ICAS. În ultimul rând, Consiliul guvernatorilor a decis și că instrumentele de natura datoriei garantate cu creanțe ipotecare asupra persoanelor private (retail mortgage-backed debt instruments) (RMBD) și instrumentele de natura datoriei netranzacționabile garantate cu creanțe private eligibile (non-marketable debt instruments backed by eligible credit claims) (DECC) ar trebui să nu mai fie eligibile drept colateral pentru operațiunile de creditare din Eurosistem din cauza utilizării limitate de-a lungul timpului și a cererii scăzute, în vederea simplificării regimului aplicabil colateralului în Eurosistem.

(3) După expirarea perioadei de tranziție în ceea ce privește utilizarea modelelor furnizate de BCE pentru raportarea datelor la nivel de credit și eliminarea treptată a procesului Eurosistemului de desemnare a registrelor de date la nivel de credit, astfel cum a decis Consiliul guvernatorilor la 22 martie 2019, sunt necesare modificări corespunzătoare ale dispozițiilor relevante ale cadrului de politică monetară al Eurosistemului.

(4) În ceea ce privește criteriile de eligibilitate aplicate titlurilor garantate cu active pentru a fi colateral eligibil pentru operațiunile de creditare din Eurosistem, este necesar un nivel suplimentar de detaliu pentru a exclude în mod explicit titlurile garantate cu active în cazul în care emitentul acelor titluri este expus riscului aferent valorii reziduale.

(5) Pentru tratamentul entităților pentru care a fost adoptată o schemă de rezoluție bazată pe o strategie de rezoluție cu menținerea în activitate (open bank), este necesară o clarificare a cadrului aplicabil contrapărților din Eurosistem pentru a reflecta procesele și termenele aplicabile atunci când se evaluează soliditatea financiară.

(6) Sunt furnizate clarificări suplimentare cu privire la evaluarea solidității financiare a unei contrapărți în cazul măsurilor discreționare luate de Eurosistem din motive de prudență.

(7) Criteriile de eligibilitate aplicate cupoanelor variabile care sunt legate de o rată de referință care este constituită din indicele inflației ar trebui definite prin intermediul unor dispoziții specifice care să le diferențieze de cele aplicabile instrumentelor cu alte cupoane variabile și să ofere mai multă claritate.

(8) Ar trebui clarificat faptul că criteriile de eligibilitate privind forma de emisiune a instrumentelor internaționale de natura datoriei ar trebui să se aplice doar instrumentelor internaționale de natura datoriei emise prin intermediul depozitarilor centrali internaționali de valori mobiliare (international central securities depositories) (DCIVM) sub formă de certificate globale și reprezentate de un certificat fizic (pe suport de hârtie) sau de o copie electronică (în format digitalfor) a unui certificat global pe suport de hârtie. Totuși, pentru instrumentele internaționale de natura datoriei emise prin intermediul DCIVM în formă complet dematerializată Eurosistemul ar trebui să își rezerve dreptul de a verifica faptul că astfel de instrumente (a) nu generează riscuri semnificative care ar putea afecta drepturile Eurosistemului în calitate de deținător al colateralului și (b) sunt constituite în mod valid în temeiul legii care le guvernează, indiferent de tehnologia care stă la baza emiterii lor.

(9) Criteriile de eligibilitate aplicate creanțelor private pentru a fi colateral eligibil pentru operațiunile de creditare din Eurosistem ar trebui clarificate prin excluderea explicită a creanțelor private neperformante, pentru a se asigura că Eurosistemul este protejat de riscurile pe care acestea le prezintă și că se acceptă numai colateral adecvat pentru operațiunile de creditare din Eurosistem.

(10) Având în vedere variațiile mari în ceea ce privește numărul, valoarea și tipurile de active, precum și circumstanțele care pot fi implicate într-o situație de neconformitate, ar trebui efectuate ajustări pentru a permite aplicarea mai eficientă și mai flexibilă a penalităților financiare și nefinanciare impuse contrapărților care nu respectă anumite norme în ceea ce privește operațiunile de politică monetară.

(11) La 23 iulie 2025, Consiliul guvernatorilor a decis să se introducă un „factor climatic” în regimul aplicabil colateralului în Eurosistem. Eurosistemul desfășoară operațiuni de creditare cu contrapărți eligibile pentru a-și atinge obiectivul fundamental de menținere a stabilității prețurilor, care este definit de Consiliul guvernatorilor ca un obiectiv simetric de inflație de 2 % pe termen mediu. În temeiul articolului 18.1 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, aceste operațiuni trebuie garantate cu colateral adecvat. Un risc major în cadrul acestor operațiuni este posibila scădere a valorii colateralului în cazul în care o contraparte nu își îndeplinește obligațiile, iar Eurosistemul devine deținătorul legal al colateralului pentru o perioadă de timp incertă.

(12) Eurosistemul utilizează mai multe măsuri în regimul aplicabil în prezent colateralului pentru a atenua riscurile financiare asociate operațiunilor sale de creditare, însă potențialul impact financiar al incertitudinilor legate de tranziția climatică rămâne neabordat. Riscurile financiare asociate pentru Eurosistem decurg din potențialul de reevaluare a activelor ca urmare a șocurilor neașteptate generate de tranziția climatică, pe măsură ce economia se îndreaptă către un viitor cu emisii scăzute de dioxid de carbon, determinate de modificări ale politicilor, ale tehnologiei, ale dinamicii pieței și ale preferințelor consumatorilor. Prin urmare, Consiliul guvernatorilor a decis să introducă un „factor climatic”, care este o măsură suplimentară de control al riscurilor menită să atenueze potențialul impact financiar al incertitudinilor legate de tranziția climatică prin ajustarea valorii atribuite activelor tranzacționabile eligibile emise de anumite societăți nefinanciare și de entitățile afiliate acestora și mobilizate drept colateral în funcție de măsura în care acestea pot fi afectate de incertitudinile legate de tranziția climatică în viitor.

(13) Ajustarea valorii atribuite activelor eligibile mobilizate drept colateral ar trebui să se bazeze pe un set de criterii obiective pentru a se asigura că măsura este adecvată pentru atingerea obiectivului său declarat de atenuare a riscurilor financiare și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv. Factorul climatic ar trebui să fie derivat dintr-un punctaj de incertitudine compus din trei elemente: (a) un factor de stres sectorial: un „factor de piață” uniform derivat din deficitul preconizat în scenariul nefavorabil din testarea la stres din perspectiva schimbărilor climatice efectuată de Eurosistem, care se aplică tuturor activelor emise de firme dintr-un anumit sector; (b) expunerea la care este supus un emitent: o măsură a expunerii unui emitent la incertitudinile legate de tranziție, pe baza metodologiei elaborate pentru reorientarea achizițiilor din cadrul programului de achiziționare de obligațiuni emise de sectorul corporativ (CSPP); și (c) o vulnerabilitate a activului: o evaluare a gradului de sensibilitate a prețului de piață al unui activ la viitoare șocuri climatice neprevăzute, ținând seama de scadența reziduală a acestuia. Pe baza punctajului de incertitudine, Eurosistemul ar trebui să atribuie un factor climatic fiecărui activ tranzacționabil eligibil care intră în domeniul de aplicare al măsurii de gestionare a riscurilor, care poate ajusta ulterior valoarea de colateral a acestuia după aplicarea altor măsuri de control al riscurilor. Activelor care devin eligibile între două exerciții anuale de actualizare privind factorul climatic ar trebui să li se atribuie inițial un factor climatic median pentru tipul de active din care fac parte, respectiv obligațiuni, certificate pe termen mediu sau efecte de comerț. Aplicarea unui factor climatic median bazat pe tipul de active reflectă diferențele inerente de sensibilitate a prețurilor la șocuri similare între tipurile de active și echilibrează gestionarea riscurilor cu considerentele legate de eficiență până la următorul exercițiu anual de actualizare.

(14) Factorul climatic ar trebui calibrat astfel încât capacitatea Eurosistemului de a pune în aplicare politica monetară prin recurgerea la o gamă largă de colateral să rămână intactă.

(15) Factorul climatic ar trebui să reflecte incertitudinile legate de tranziția climatică la care pot fi expuse activele tranzacționabile emise de anumite societăți nefinanciare, precum și de entitățile afiliate acestora. Accentul pus pe aceste active tranzacționabile este determinat de o mai bună disponibilitate a datelor în acest segment și de experiența dobândită de Eurosistem în ceea ce privește integrarea riscurilor legate de tranziția climatică în cadrul CSPP. Factorul climatic, inclusiv domeniul de aplicare, metodologia și calibrarea acestuia, ar trebui să fie revizuit periodic de Consiliul guvernatorilor și actualizat în funcție de necesități pentru (a) a reflecta disponibilitatea tot mai mare a datelor și modelelor relevante și (b) a analiza evoluțiile relevante în materie de reglementare și progresele înregistrate în ceea ce privește capacitățile de evaluare a riscurilor.

(16) Prin introducerea factorului climatic ca măsură suplimentară de control al riscurilor, Eurosistemul se asigură că este respectat articolul 11 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede integrarea cerințelor de protecție a mediului în definiția și punerea în aplicare a politicilor și activităților Uniunii, inclusiv a politicii monetare a Uniunii. În mod similar, introducerea acestei măsuri asigură respectarea obligațiilor ce revin Eurosistemului în temeiul articolului 7 din Tratat, care prevede ca Uniunea să asigure consecvența între politicile și activitățile sale.

(17) Având în vedere implementarea tehnică a factorului climatic în cadrul sistemului de gestionare a colateralului din cadrul Eurosistemului (Eurosystem Collateral Management System) (ECMS), este necesar să se alinieze data de aplicare a factorului climatic cu data lansării ECMS care are loc în al doilea trimestru al anului 2026 și, prin urmare, factorul climatic ar trebui să se aplice de la 15 iunie 2026.

(18) În consecință, Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene (BCE/2014/60) ([1]) ar trebui modificată în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTA ORIENTARE:

Articolul 1

Modificări

Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60) se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

   (a) se introduce următorul punct 7a:

   „7a. «factor climatic» (*climate factor*) înseamnă o ajustare care poate fi aplicată valorii atribuite activelor tranzacționabile emise de anumite societăți nefinanciare și de grupurile de societăți emitente respective ale acestora care sunt mobilizate drept colateral în operațiunile de creditare din Eurosistem pentru a atenua potențialul impact financiar al incertitudinilor legate de tranziția climatică;";

   (b) se introduce următorul punct 10a:

   „10a. «grup de societăți emitente» (*corporate issuer group*) înseamnă, pentru factorul climatic, un grup de întreprinderi care funcționează ca o entitate economică unică și care constituie o entitate raportoare în scopul prezentării de conturi consolidate, care cuprinde întreprinderea-mamă și toate filialele directe și indirecte ale acesteia;"

   (c) la punctul 16, litera (e) se elimină;

   (d) la punctul 23, literele (c) și (d) se elimină;

   (e) punctul 26a se elimină;

   (f) punctul 26b se elimină;

([1]) Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2014 privind punerea în aplicare a cadrului de politică monetară a Eurosistemului (Orientarea privind documentația generală) (BCE/2014/60) (JO L 91, 2.4.2015, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj).

(g) punctul 31a se elimină;

(h) punctul 49 se elimină;

(i) punctul 50a se înlocuiește cu următorul text:

„50a. «registru de date la nivel de credit» (*loan-level data repository*) înseamnă un registru central de securitizări în sensul articolului 2 punctul 23 din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului (*), care este înregistrat la Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (AEVMP) în conformitate cu articolul 10 din acel regulament;

_____

(*) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).";

(j) punctul 70 se înlocuiește cu următorul text:

„70. «activ netranzacționabil» (*non-marketable asset*) înseamnă oricare dintre următoarele active: depozite la termen și creanțe private;";

(k) punctul 70a se elimină;

(l) se introduce următorul punct 79a:

„79a. «risc aferent valorii reziduale» (*residual value risk*) înseamnă riscul care apare în legătură cu o plată pe baza unui activ generator de fluxuri de numerar în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) plata este structurată astfel încât să depindă în mod sistematic de vânzarea sau refinanțarea bunurilor în cauză, fără a recurge ulterior la debitor pentru a acoperi orice deficit potențial între încasările din vânzarea bunurilor și plățile programate în cadrul activului generator de fluxuri de numerar sau orice deficit potențial privind plățile programate respective care rezultă din nerefinanțarea totală sau parțială a bunurilor;

(b) debitorul are, printre altele, opțiunea de a livra bunurile pentru stingerea totală a obligațiilor sale de plată, dar nu are nicio obligație să acopere vreun deficit între încasările din vânzarea bunurilor și plățile programate în cadrul activului generator de fluxuri de numerar sau orice deficit potențial privind plățile programate respective care rezultă din nerefinanțarea integrală sau parțială a bunurilor;

(c) în cazul literei (a) sau (b), indiferent de existența unei răscumpărări, a unei garanții sau a unei alte obligații a unei părți terțe sau a unei părți la tranzacție fie de a efectua plata programată, fie de a acoperi orice deficit potențial între încasările din vânzarea bunurilor și plățile programate în cadrul activului generator de fluxuri de numerar, sau orice deficit potențial privind plățile programate respective care rezultă din nerefinanțarea integrală sau parțială a bunurilor;";

(m) se introduce următorul punct 79b:

„79b. «autoritate de rezoluție» înseamnă o autoritate de rezoluție astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*) sau Comitetul unic de rezoluție instituit în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (**);

_____

(*) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

(**) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj)."

(n) se introduce următorul punct 80a:

„80a. «măsură de atenuare a riscurilor» înseamnă oricare dintre următoarele: (a) impunerea unui plafon pentru valoarea lichidității furnizate după eliminarea limitării accesului unei contrapărți la operațiunile de politică monetară ale Eurosistemului cu o scadență standard de o săptămână sau mai puțin, inclusiv în cazurile în care calendarul orientativ al acestor operațiuni prevede o scadență prelungită în mod excepțional; (b) o limitare a mobilizării drept colateral a titlurilor garantate cu active reținute și mobilizate și a obligațiunilor garantate utilizate în scopuri proprii astfel cum sunt prevăzute la articolul 3 alineatele (2a) și (5) din Orientarea (UE) 2016/65 a Băncii Centrale Europene (BCE/2015/35) (*), sau a altor active considerate a nu fi lichide de către Eurosistem; și (c) cerința de a îndeplini cerințele suplimentare de fonduri proprii astfel cum au fost stabilite de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE, în plus față de îndeplinirea cerințelor de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

_____

(*) Orientarea (UE) 2016/65 a Băncii Centrale Europene din 18 noiembrie 2015 privind marjele de ajustare a valorii aplicate pentru punerea în aplicare a cadrului politicii monetare a Eurosistemului (BCE/2015/35) (JO L 14, 21.1.2016, p. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj).”

2. La articolul 10, alineatul (5) se înlocuiește cu textul următor:

„(5) Tranzacțiile reversibile de absorbție de lichiditate se bazează pe activele furnizate de Eurosistem. Criteriile de eligibilitate ale acestor active sunt identice celor aplicate pentru activele eligibile utilizate în tranzacțiile reversibile de furnizare de lichiditate, în conformitate cu partea a patra. În tranzacțiile reversibile de absorbție de lichiditate nu se aplică marje de ajustare a valorii sau factori climatici.”

3. Articolul 62 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) un principal necondiționat care este legat în mod uniform de o singură rată de referință care este constituită din indicele inflației interne pentru instrumentele de natura datoriei exprimate în euro, lire sterline, yeni sau dolari americani. Legătura în mod uniform este înțeleasă ca fiind compensarea pe bază unu-la-unu a inflației înregistrate în rata de referință care este constituită din indicele inflației interne (și care permite limite inferioare și/sau limite superioare pozitive).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instrumentele de natura datoriei care respectă alineatul (1) litera (b) și a căror structură a cuponului este cea prevăzută la articolul 63 alineatul (1) litera (ba) au cupoane indexate la aceeași rată de referință care este constituită din indicele inflației interne ca și principalul.”

4. La articolul 63, alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„(1) Pentru a fi eligibile, instrumentele de natura datoriei au una din următoarele structuri de cupoane până la răscumpărarea finală:

(a) cupon fix, zero sau multi-step, cu calendar și valori predefinite ale cupoanelor;

(b) cupon variabil care nu are legătură cu rata de referință care este constituită din indicele inflației și care are următoarea structură: rata cuponului = (rata de referință * l) ± x, cu f ≤ rata cuponului ≤ c, unde:

(i) în cazul instrumentelor de natura datoriei exprimate în euro, rata de referință este în orice moment doar una dintre următoarele:

— o rată a pieței monetare din zona euro a cărei utilizare este permisă în Uniune în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului (*), de exemplu rata dobânzii pe termen scurt la operațiunile în euro (€STR) (inclusiv €STR combinată sau medie zilnică), EURIBOR sau indici similari; pentru primul sau/și ultimul cupon, rata de referință poate fi o interpolare liniară între cele două scadențe ale aceleiași rate a pieței monetare din zona euro, de exemplu, o interpolare liniară între două scadențe diferite ale EURIBOR;

— o rată de swap cu scadență constantă, de exemplu, CMS, EIISDA, EUSA;

— randamentul unei obligațiuni de stat din zona euro sau al unui index de astfel de obligațiuni cu scadență de un an sau mai mică;

(ia) în cazul instrumentelor de natura datoriei exprimate în lire sterline, yeni sau dolari americani, rata de referință este în orice moment doar una dintre următoarele:

— o singură rată a pieței monetare a cărei utilizare este permisă în Uniune în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 în moneda în care sunt exprimate;

— orice altă rată de referință a dobânzii pentru moneda străină acceptabilă, astfel cum a fost stabilită de Consiliul guvernatorilor.

(ii) f (limită inferioară), c (limită superioară), l (efect de levier/reducere a efectului de levier) și x (marjă) sunt, dacă sunt prezente, numere care sunt predefinite la emisiune sau care se pot schimba în timp numai în conformitate cu un traseu predefinit la emisiune, unde l este mai mare decât zero pe întreaga durată de viață a activului;

(ba) cupoane variabile care sunt legate de rata de referință care este constituită din indicele inflației interne pentru moneda de exprimare relevantă, și anume euro, lire sterline, yeni sau dolari americani, cu următoarele condiții:

(i) componenta fixă a cuponului neajustată în funcție de inflație și, dacă există, alte marje aplicabile prin adăugare sau scădere, sunt fixe sau se pot modifica în timp numai în funcție de o traiectorie predefinită la emisiune;

(ii) compensarea inflației este legată în mod uniform de o singură rată de referință care este constituită din indicele inflației interne – cu posibilele excepții reprezentate de limitele inferioare și superioare pozitive și cazurile în care compensarea inflației este calculată prin raportare la un nivel maxim al indicelui prețurilor atins pentru datele recente de plată a cuponanelor în cazul unor episoade înregistrate de deflație [cum ar fi în cazul obligațiunilor *Buoni del Tesoro Poliennali (BTP) Italia*];

(iii) limitele inferioare și superioare, dacă sunt prezente, sunt numere care fie sunt predefinite la emisiune, fie se pot schimba în timp numai în conformitate cu un traseu predefinit la emisiune;

(iv) astfel de cupoane variabile nu conțin nicio altă componentă complexă;

(c) cupoanele multi-step sau cupoanele variabile cu etape legate de obiectivele de performanță în domeniul dezvoltării durabile, cu următoarele condiții:

(i) respectarea obiectivelor de performanță în domeniul dezvoltării durabile de către emitent sau de către orice întreprindere care aparține aceluiași grup al emitentului de obligațiuni legate de obiective de dezvoltare durabilă face obiectul verificării de către un terț independent, în conformitate cu termenii și condițiile instrumentului de natura datoriei; și

(ii) evenimentul de creștere («step-up event») și/sau plata corespunzătoare creșterii («step-up payment») aferentă nu au fost anulate sau neaplicate de emitent sau prin alte mijloace.

(*) Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj)."

5. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 65*

Moneda de exprimare a activelor tranzacționabile

Pentru a fi eligibile, instrumentele de natura datoriei sunt exprimate într-una din următoarele monede: euro, una dintre fostele monede ale statelor membre a căror monedă este euro, lira sterlină, yenul sau dolarul american."

6. Articolul 66 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a fi eligibile, instrumentele de natura datoriei exprimate în euro sunt emise în SEE, iar cele exprimate în lire sterline, yeni sau dolari americani sunt emise în zona euro, în ambele cazuri cu un CSD care operează (i) un SSS eligibil sau (ii) un SSS cu o legătură eligibilă cu un SSS eligibil.";

(b) alineatul (3) se elimină.

7. Se introduce următorul articol 66a:

„*Articolul 66a*

Forma de emisiune a anumitor active tranzacționabile

(1) Următoarele criterii de eligibilitate se aplică doar instrumentelor internaționale de natura datoriei care sunt emise prin intermediul DCIVM sub forma certificatelor globale care sunt reprezentate de un certificat fizic (pe suport de hârtie) sau de o copie electronică (în format digital) a unui certificat global pe suport de hârtie.

(a) În cazul în care astfel de instrumente sunt emise în formă globală la purtător, acestea sunt emise sub forma certificatelor globale noi (New Global Notes) (NGN) și sunt depozitate la un depozitar comun care este un DCIVM sau DCVM care operează (i) un SSS eligibil sau (ii) un SSS cu o legătură eligibilă cu un SSS eligibil. Această cerință nu se aplică instrumentelor internaționale de natura datoriei globale la purtător emise sub formă de certificate globale clasice înainte de 1 ianuarie 2007 și emisiunilor fungibile continue de astfel de certificate emise în baza aceluiași ISIN, indiferent de data emisiunii continue.

(b) În cazul în care astfel de instrumente sunt emise în formă globală înregistrată, acestea sunt emise în cadrul noii structuri de depozitare a instrumentelor internaționale de natura datoriei. Prin derogare, acesta nu se aplică instrumentelor internaționale de natura datoriei globale înregistrate care sunt emise înainte de 1 octombrie 2010.

(2) Instrumentele internaționale de natura datoriei sub formă de titlu individual care sunt reprezentate de certificate fizice (pe suport de hârtie) individuale nu sunt eligibile, cu excepția celor emise sub formă de titlu individual înainte de 1 octombrie 2010.

(3) Pentru instrumentele internaționale de natura datoriei emise prin intermediul DCIVM în formă complet dematerializată Eurosistemul își rezervă dreptul de a verifica faptul că astfel de instrumente nu generează riscuri semnificative care ar putea afecta drepturile Eurosistemului în calitate de deținător al colateralului și sunt constituite în mod valid în temeiul legii care le guvernează, indiferent de tehnologia care stă la baza emiterii lor."

8. Articolul 70 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a fi eligibile, instrumentele de natura datoriei sunt emise de un emitent cu sediul în SEE sau într-o țară G10 din afara SEE, sub rezerva excepțiilor prevăzute la alineatele (3a)-(7) ale prezentului articol și la articolul 81a alineatul (4). Pentru activele tranzacționabile cu mai mulți emitenți, această cerință se aplică fiecărui emitent.";

(b) se adaugă următorul alineat (7):

„(7) Pentru instrumentele de natura datoriei exprimate în lire sterline, yeni sau dolari americani, emitentul este stabilit în SEE."

9. Articolul 72 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 72*

Criterii de eligibilitate pentru titlurile garantate cu active

(1) Pentru a fi eligibile pentru operațiunile de creditare din Eurosistem, titlurile garantate cu active cu o evaluare a creditului care corespunde cel puțin nivelului 2 de calitate a creditului din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului respectă (a) criteriile generale de eligibilitate referitoare la toate tipurile de active tranzacționabile prevăzute în secțiunea 1, cu excepția cerințelor prevăzute la articolul 62 referitoare la valoarea principalului, și (b) criteriile specifice de eligibilitate prevăzute la articolele 73-79a.

(2) Pentru a fi eligibile pentru operațiunile de creditare din Eurosistem, titlurile garantate cu active cu o evaluare a creditului corespunzătoare nivelului 3 de calitate a creditului din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului respectă cerințele prevăzute la alineatul (1) și criteriile de eligibilitate specifice suplimentare prevăzute la articolul 79b."

10. Articolul 73 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru ca titlurile garantate cu active să fie eligibile, toate activele generatoare de fluxuri de numerar care garantează titlurile garantate cu active sunt omogene, respectiv este posibilă raportarea acestora în conformitate cu unul dintre tipurile de modele la nivel de credit menționate în standardele tehnice de punere în aplicare adoptate de Comisie astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/2402, acestea încadrându-se într-una din următoarele categorii:

(a) creanțe ipotecare rezidențiale;

(b) credite acordate întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri);

(c) credite auto;

(d) credite de consum;

(e) creanțe de tip leasing;

(f) creanțe din operațiuni cu carduri de credit.";

(b) se adaugă următorul alineat (7):

„(7) Emitentul unui titlu garantat cu active nu trebuie să fie supus riscului aferent valorii reziduale."

11. Articolul 78 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 78

Disponibilitatea datelor la nivel de credit pentru titlurile garantate cu active

(1) Pentru ca titlurile garantate cu active să devină sau să rămână eligibile, părțile relevante pun la dispoziția unui registru central de securitizări, în conformitate cu prezentul articol, date cuprinzătoare și standardizate la nivel de credit privind portofoliul de active generatoare de fluxuri de numerar care garantează titlurile garantate cu active.

(1a) Datele la nivel de credit sunt transmise pentru fiecare tranzacție folosind modelele relevante de formulare prevăzute în standardele tehnice de punere în aplicare adoptate de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/2402. Formularul relevant care trebuie transmis depinde de tipul de activ care garantează titlurile garantate cu active, astfel cum este prevăzut la articolul 73 alineatul (1) literele (a)-(f).

(1b) Datele la nivel de credit sunt raportate cel puțin pe bază trimestrială, dar nu mai târziu de o lună de la data scadenței plății dobânzii pentru titlurile garantate cu active relevante. În sensul formularelor menționate la alineatul (1a), «termenul-limită al portofoliului» este data la care a fost colectat un instantaneu al performanței activelor-garanție pentru raportul respectiv care trebuie transmis, iar «data prezentării raportului» nu este mai târziu de două luni de la acel termenul-limită al portofoliului.

(1c) Pentru a asigura respectarea cerințelor de la alineatele (1), (1a) și (1b), registrul de date la nivel de credit efectuează verificări automatizate ale consecvenței și exactității rapoartelor cu privire la toate datele la nivel de credit noi și actualizate pentru fiecare tranzacție."

12. Se introduce următorul articol 79b:

„Articolul 79b

Criterii de eligibilitate suplimentare pentru titlurile garantate cu active cu o evaluare a creditului egală cu nivelul 3 de calitate a creditului

(1) Pentru a fi eligibile, titlurile garantate cu active cu o evaluare a creditului egală cu nivelul 3 de calitate a creditului din grila armonizată de evaluare a Eurosistemului îndeplinesc următoarele criterii de eligibilitate specifice suplimentare:

(a) portofoliul de active generatoare de fluxuri de numerar care garantează titlurile garantate cu active nu conține, la momentul emiterii titlurilor garantate cu active sau la momentul adăugării ulterioare la portofoliu – de exemplu, prin intermediul unei substituiri sau înlocuiri a activelor generatoare de fluxuri de numerar – credite pentru care plata dobânzii sau a principalului este restantă cu mai mult de 90 de zile și debitorul nu își îndeplinește obligațiile de plată, astfel cum este definit la articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau atunci când există motive întemeiate de îndoială că plata dobânzii sau a principalului va fi efectuată integral;

(b) portofoliul de active generatoare de fluxuri de numerar nu conține credite care sunt sau au fost în orice moment credite structurate, credite sindicalizate sau credite cu efect de levier;

(c) documentele aferente tranzacției cu titluri garantate cu active cuprind dispoziții privind continuitatea administrării datoriei.

(2) O contraparte nu poate depune drept colateral un titlu garantat cu active care respectă criteriile de eligibilitate specifice suplimentare prevăzute la alineatul (1) în cazul în care contrapartea sau orice parte terță cu care are legături strânse acționează ca furnizor de acoperire pentru riscul ratei dobânzii în legătură cu acel titlu garantat cu active.

(3) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

(a) «credit structurat» înseamnă un credit a cărui structură include creanțe private subordonate;

(b) «credit sindicalizat» înseamnă un credit acordat de un grup de creditori reuniți într-un sindicat de creditare;

(c) «credit cu efect de levier» înseamnă un credit furnizat unei societăți care are deja un grad considerabil de îndatorare, precum finanțarea unei răscumpărări sau a unei preluări, atunci când creditul este utilizat pentru achiziționarea participației la o societate care este totodată debitorul creditului;

(d) «dispoziții privind continuitatea administrării datoriei» înseamnă dispozițiile din documentația juridică a unui ABS care conțin dispoziții privind organul supleant de administrare sau, în cazul în care nu există un astfel de organ supleant, dispoziții privind agentul pentru desemnarea organului supleant de administrare a datoriei;

(e) «dispoziții privind agentul pentru desemnarea organului supleant de administrare a datoriei» înseamnă dispoziții care: (i) prevăd desemnarea și mandatarea unui agent pentru desemnarea organului supleant de administrare a datoriei pentru a găsi un organ supleant de administrare a datoriei adecvat în termen de 60 de zile de la producerea unui eveniment declanșator, pentru a asigura plata și administrarea la timp a titlurilor garantate cu active; și (ii) prevăd că nu trebuie să existe, în mod simultan, legături strânse între organul de administrare a datoriei, agentul pentru desemnarea organului supleant de administrare a datoriei și banca de cont a emitentului;

(f) «dispoziții privind organul supleant de administrare a datoriei» înseamnă dispoziții care: (i) prevăd evenimente declanșatoare ale înlocuirii organului de administrare a datoriei care sunt legate de modificarea rating-ului organului de administrare a datoriei, neîndeplinirea obligațiilor de către organul de administrare a datoriei și/sau orice alte evenimente declanșatoare care constituie standarde în sectorul respectiv pentru înlocuirea organului de administrare a datoriei; și (ii) prevăd că nu trebuie să existe legături strânse între organul supleant de administrare a datoriei și organul de administrare a datoriei."

13. La articolul 82 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) Titlurile garantate cu active au o evaluare a creditului furnizată de cel puțin două sisteme ECAI acceptate diferite, exprimate sub forma a două ratinguri de credit publice, câte unul furnizat de fiecare dintre aceste sisteme ECAI, în conformitate cu, cel puțin, nivelul 3 de calitate a creditului din grila armonizată de evaluare din Eurosistem."

14. La articolul 87 se adaugă următorul tabel:

„*Tabelul 9*

Evaluări implicite ale calității creditului pentru emitenții sau garanții fără o evaluare ECAI a calității creditului

	Alocarea emitenților sau garanților în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 (CRR)	Derivarea de către ECAF a evaluării implicite a calității creditului pentru emitentul sau garantul din categoria corespunzătoare
Categoria 1	Administrațiile regionale, autoritățile locale și entitățile din sectorul public în sensul CRR care sunt tratate de autoritățile competente în același mod ca administrația centrală în ceea ce privește cerințele de capital în conformitate cu articolul 115 alineatul (2) și articolul 116 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013	Se atribuie evaluarea ECAI a calității creditului valabilă pentru administrația centrală în a cărei jurisdicție își are sediul entitatea
Categoria 2	Alte administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public în sensul CRR	Se atribuie o evaluare a calității creditului cu un nivel de calitate a creditului (*) sub evaluarea ECAI a calității creditului valabilă pentru administrația centrală în a cărei jurisdicție își are sediul entitatea
Categoria 3	Entități din sectorul public, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 75, care nu sunt entități din sectorul public în sensul CRR	Același regim ca cel aplicabil emitenților sau debitorilor din sectorul privat în sensul că activele tranzacționabile ale acestora nu sunt eligibile

(*) Informațiile privind nivelurile de calitate a creditului sunt publicate pe website-ul BCE."

15. La articolul 89 se adaugă următorul alineat (6):

„(6) Creanțele private clasificate drept expuneri neperformante la articolul 47a alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu sunt tipuri eligibile de creanțe private chiar dacă sunt acoperite de o garanție acceptabilă în temeiul titlului IV."

16. Secțiunea 3 „Criterii de eligibilitate pentru RMBD" din partea a patra titlul III capitolul 1, care conține articolul 107, se elimină.

17. Secțiunea 4 „Criterii de eligibilitate pentru DECC" din partea a patra titlul III capitolul 1, care conține articolele 107a-107f, se elimină.

18. La articolul 108, litera (b) se elimină.

19. La articolul 109, alineatul (2) se înlocuiește cu textul următor:

„(2) Fără a aduce atingere articolului 89 alineatul (6) și articolului 92, nu mai târziu de următoarea zi lucrătoare contrapărțile informează BCN relevantă cu privire la orice eveniment de credit, inclusiv o întârziere a plăților din partea debitorilor creanțelor private mobilizate drept colateral, de care acestea au cunoștință și, la solicitarea BCN relevante, retrag sau înlocuiesc activele."

20. Articolul 110 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (-1) se înlocuiește cu următorul text:

„(-1) Sistemele interne complete de evaluare a creditului (full in-house credit assessment systems) (F-ICAS) ale BCN acceptate de Eurosistem în conformitate cu criteriile generale de acceptare din titlul V al părții a patra sunt utilizate ca sursă primară de evaluare a creditului pentru evaluarea calității creditului debitorilor și garanților creanțelor private mobilizate drept colateral în cazul în care este disponibilă o evaluare a creditului de către un F-ICAS acceptat, de la BCN de origine sau de la orice altă BCN.";

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Contrapărțile care mobilizează creanțe private drept colateral pot selecta un sistem suplimentar sau o sursă suplimentară de evaluare a creditului din una dintre celelalte surse de evaluare a creditului acceptate de Eurosistem în conformitate cu criteriile generale de acceptare din titlul V al părții a patra. Sistemul de evaluare a creditului selectat în temeiul prezentului alineat este denumit sistemul secundar al contrapărții de evaluare a creditului, iar sursa de evaluare a creditului selectată în temeiul prezentului alineat este denumită sursa secundară a contrapărții de evaluare a creditului. Sistemul secundar de evaluare a creditului sau sursa secundară de evaluare a creditului poate fi utilizat/ă numai în cazul în care nu este disponibilă nicio evaluare a creditului pentru debitorul sau, respectiv, garantul relevant efectuată de către un F-ICAS acceptat al unei BCN.";

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) BCN de origine poate permite contrapărților sale să utilizeze mai mult de două sisteme sau surse de evaluare a creditului pe baza unei cereri motivate adresate BCN de origine, susținută de o justificare economică adecvată din cauza acoperirii insuficiente a surselor sau sistemelor primare și secundare de evaluare a creditului. BCN de origine poate permite utilizarea sistemelor statistice interne de evaluare a creditului (statistical in-house credit assessment system) (S-ICAS) drept al treilea sistem de evaluare a creditului sau a treia sursă de evaluare a creditului la cererea unei contrapărți, fără a solicita contrapărții respective să transmită o declarație motivată susținută de o justificare economică adecvată."

21. Secțiunea 2 „Cerințe privind calitatea creditului aplicabile în Eurosistem pentru RMBD" din partea a patra titlul III capitolul 2, care conține articolul 112, se elimină.

22. Secțiunea 3 „Cerințele Eurosistemului de calitate a creditului pentru DECC" din partea a patra titlul III capitolul 2, care conține articolul 112a, se elimină.

23. Articolul 119 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Informațiile privind evaluarea creditului pe care Eurosistemul își bazează evaluarea eligibilității în cazul activelor eligibile drept colateral pentru operațiunile de creditare din Eurosistem sunt furnizate prin sisteme de evaluare a creditului care pot proveni de la una din următoarele patru surse:

(a) ECAI;

(b) F-ICAS ale BCN;

(c) S-ICAS ale BCN;

(d) sisteme interne de rating ale contrapărților.";

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fiecare sursă de evaluare a creditului prevăzută la alineatul (1) poate include mai multe sisteme de evaluare a creditului. Sistemele de evaluare a creditului respectă criteriile de acceptare stabilite în prezentul titlu. O listă a sistemelor de evaluare a creditului acceptate, respectiv lista de ECAI, F-ICAS și S-ICAS acceptate, se publică pe website-ul BCE."

24. Articolul 121 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Criterii generale de acceptare și proceduri operaționale pentru sistemele interne complete de evaluare a creditului și pentru sistemele statistice interne de evaluare a creditului ale BCN";

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) BCN pot decide să utilizeze propriile lor F-ICAS sau S-ICAS pentru evaluarea creditului. Decizia unei BCN de a utiliza propriul F-ICAS sau S-ICAS este supusă unei proceduri de acceptare de către Eurosistem.";

(c) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Un F-ICAS sau S-ICAS poate efectua o evaluare a creditului în prealabil sau, la solicitarea specifică a unei contrapărți cu ocazia depunerii unui activ la BCN care utilizează F-ICAS sau S-ICAS («BCN care utilizează F-ICAS sau S-ICAS»).";

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În ceea ce privește alineatul (2), la depunerea la BCN care utilizează F-ICAS sau S-ICAS a unui activ în legătură cu care va fi evaluată eligibilitatea unui debitor sau garant, BCN care utilizează F-ICAS sau S-ICAS informează contrapartea fie cu privire la statutul său de eligibilitate, fie cu privire la intervalul de timp necesar pentru determinarea unei evaluări a creditului. În cazul în care un F-ICAS sau S-ICAS are o acoperire mai limitată și evaluează numai anumite tipuri de debitori sau garanți sau în cazul în care BCN care utilizează F-ICAS sau S-ICAS nu poate primi informațiile și datele necesare pentru a evalua creditul, BCN care utilizează F-ICAS sau S-ICAS informează fără întârziere contrapartea în acest sens. În ambele cazuri, debitorul sau garantul relevant este considerat neeligibil, cu excepția cazului în care activele respectă cerințele privind calitatea creditului în conformitate cu o sursă sau un sistem alternativ(ă) de evaluare a creditului pe care contrapartea o/îl poate utiliza conform articolului 110. În cazul în care activele mobilizate devin neeligibile din cauza deteriorării solvabilității debitorului sau garantului, activul este eliminat cât mai repede posibil. Deoarece nu există o relație contractuală între societățile nefinanciare și BCN care utilizează F-ICAS sau S-ICAS, și nici o obligație legală ca aceste societăți să ofere BCN care utilizează F-ICAS sau S-ICAS informații fără caracter public, informațiile sunt furnizate în mod voluntar.";

(e) alineatul (4) se elimină.

25. Articolul 128 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) marje de ajustare a valorii astfel cum este prevăzut în Orientarea (UE) 2016/65 (BCE/2015/35);";

(b) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) marje de variație (marcare la piață):

Eurosistemul impune menținerea în timp a valorii de piață a activelor eligibile folosite în tranzacțiile sale reversibile de furnizare de lichiditate, ajustate cu marje sau factori climatici dacă este cazul. În cazul în care valoarea activelor eligibile, care sunt măsurate zilnic, scade sub un anumit nivel (subcolateralizare), BCN de origine solicită contrapărții să furnizeze active suplimentare sau numerar prin intermediul unui apel în marjă în conformitate cu articolul 136. În mod similar, în cazul în care valoarea activelor eligibile depășește un anumit nivel în urma reevaluării acestora, BCN returnează numerarul în exces.";

(c) se adaugă următoarea literă (e):

„(e) de la 15 iunie 2026, un factor climatic astfel cum este prevăzut în anexa XIIb."

26. La articolul 136, alineatul (2) se înlocuiește cu textul următor:

„(2) În cazul în care, după evaluare, marje de ajustare și, după caz, factori climatici, activele mobilizate nu corespund cerințelor ce rezultă din calculele efectuate în ziua respectivă, se transmit apeluri în marjă în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 11 din Orientarea (UE) 2024/3129 (BCE/2024/22). În cazul în care valoarea activelor eligibile mobilizate drept colateral de către o contraparte, în urma reevaluării acestora, depășește suma datorată de contraparte plus, unde e relevant, marja de variație, BCN returnează excedentul de numerar pe care contrapartea l-a furnizat pentru un apel în marjă."

27. La articolul 138 alineatul (3), litera (c) se elimină.

28. La articolul 141, alineatul (1) se înlocuiește cu textul următor:

„(1) O contraparte nu depune și nu utilizează drept colateral instrumente de natura datoriei negarantate cu colateral emise de o instituție de credit sau orice altă entitate cu care instituția de credit respectivă are legături strânse, în măsura în care valoarea acestui colateral emis de această instituție de credit sau altă entitate cu care aceasta are legături strânse, în mod cumulat, depășește 2,5 % din valoarea totală a activelor utilizate drept colateral de către această contraparte după marja de ajustare aplicabilă și, după caz, factorul climatic. Acest prag nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care valoarea acestor active nu depășește 50 de milioane EUR după orice marjă de ajustare aplicabilă și, după caz, factorul climatic;

(b) în cazul în care aceste active sunt garantate de o entitate din sectorul public care are dreptul de a percepe impozite prin intermediul unei garanții cu caracteristicile stabilite la articolul 114; sau

(c) în cazul în care aceste active sunt emise de o agenție, o bancă de dezvoltare multilaterală sau o organizație internațională.”

29. Titlul părții a cincea se înlocuiește cu următorul text:

„SANCȚIUNI PENTRU NERESPECTAREA DE CĂTRE CONTRAPĂRȚI A OBLIGAȚIILOR CE LE REVIN”.

30. Articolul 155 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 155*

Sancțiuni financiare pentru nerespectarea anumitor reguli operaționale

(1) În cazul în care o contraparte nu respectă o obligație prevăzută la articolul 154 alineatul (1), Eurosistemul impune o sancțiune financiară pentru fiecare situație de nerespectare. În sensul părții a cincea, fiecare activ mobilizat drept colateral care este afectat de o situație de nerespectare constituie un caz de nerespectare. Sancțiunea financiară aplicabilă cuprinde următoarele:

(a) o sumă fixă de 500 EUR pentru fiecare situație de nerespectare notificată de BCN contrapărții, indiferent de numărul de active mobilizate drept colateral care sunt afectate de situația de nerespectare;

(b) o sumă variabilă pentru fiecare activ mobilizat drept colateral care este afectat de situația de nerespectare, calculată în conformitate cu anexa VII secțiunea I.

(2) Sancțiunea financiară aplicabilă totală calculată în conformitate cu alineatul (1) și cu anexa VII se reduce cu 50 % în oricare dintre următoarele cazuri de nerespectare autoraportată:

(a) în cazul în care o contraparte rectifică o nerespectare a unei obligații menționate la articolul 154 alineatul (1) litera (c) și informează BCN despre o astfel de rectificare înainte ca BCN, BCE sau un auditor extern să fi notificat contrapartea cu privire la acea nerespectare;

(b) în cazul în care o contraparte informează BCN cu privire la o situație de nerespectare care (i) nu a fost descoperită de BCN sau de BCE și (ii) a avut loc în legătură cu active care au fost demobilizate. Reducerea sancțiunii financiare nu se aplică activelor care fac obiectul unei proceduri de verificare în curs care a fost adusă la cunoștința contrapărții prin intermediul notificării transmise de BCN, BCE sau de un auditor extern.”

31. Articolul 156 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 156*

Sancțiuni nefinanciare pentru nerespectarea anumitor reguli operaționale

(1) În cazul neîndeplinirii de către o contraparte a unei obligații de același tip cu cele prevăzute la articolul 154 alineatul (1) litera (a) sau (b), se aplică următoarele:

(a) Eurosistemul poate suspenda contrapartea cu ocazia celei de a treia și a oricărei alte situații ulterioare de neîndeplinire, în termen de 12 luni, în cazul în care, pentru fiecare astfel de situație de neîndeplinire, sunt îndeplinite ambele condiții de la punctele (i) și (ii):

(i) a fost impusă o sancțiune financiară;

(ii) fiecare decizie de impunere a unei sancțiuni financiare a fost notificată contrapărții;

(b) perioada de 12 luni menționată la litera (a) se calculează de la data notificării primei situații de neîndeplinire a unei obligații de același tip ca cele prevăzute la articolul 154 alineatul (1) litera (a) sau (b), după caz. O primă situație de neîndeplinire autoraportată astfel cum este descrisă la articolul 155 alineatul (2) care are loc în perioada relevantă de 12 luni nu este considerată o situație de neîndeplinire.

(2) Orice suspendare impusă de Eurosistem în temeiul alineatului (1) se aplică pentru orice operațiune de piață monetară ulterioară care este de același tip ca operațiunea de piață monetară care a condus la aplicarea unei sancțiuni financiare în temeiul alineatului (1).

(3) Perioada de suspendare impusă în conformitate cu alineatul (1) se determină în conformitate cu anexa VII.

(4) În cazul neîndeplinirii de către o contraparte a unei obligații de același tip cu cele prevăzute la articolul 154 alineatul (1) litera (c), se aplică următoarele:

(a) Eurosistemul poate suspenda contrapartea cu ocazia celei de a treia și a oricărei alte situații ulterioare de neîndeplinire, în cursul unei perioade de 12 luni, în cazul în care, pentru fiecare astfel de situație de neîndeplinire, sunt îndeplinite ambele condiții de la punctele (i) și (ii):

(i) a fost impusă o sancțiune financiară;

(ii) fiecare decizie de impunere a unei sancțiuni financiare a fost notificată contrapărții;

(b) perioada de 12 luni menționată la litera (a) se calculează de la data notificării primei situații de neîndeplinire a unei obligații de același tip ca cele prevăzute la articolul 154 alineatul (1) litera (c). O primă situație de neîndeplinire autoraportată astfel cum este descrisă la articolul 155 alineatul (2) care are loc în perioada relevantă de 12 luni nu este considerată o situație de neîndeplinire;

(c) orice suspendare impusă în temeiul literei (a) se aplică primei operațiuni de piață monetară de furnizare de lichiditate din perioada de aplicare a rezervelor minime obligatorii care urmează notificării suspendării.

(5) În cazuri excepționale, Eurosistemul poate suspenda o contraparte pentru o perioadă de trei luni cu privire la toate operațiunile viitoare de politică monetară din Eurosistem pentru orice situație de nerespectare a articolului 154 alineatul (1). Într-un astfel de caz, Eurosistemul ia în considerare gravitatea cazului și, în special, sumele implicate și frecvența și durata nerespectării."

32. Articolul 157 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 157*

Aplicarea sancțiunilor nefinanciare asupra sucursalelor pentru nerespectarea anumitor reguli operaționale

Atunci când Eurosistemul suspendă o contraparte în conformitate cu articolul 156 alineatul (5), suspendarea se poate aplica și sucursalelor acelei contrapărți înființate în alte state membre a căror monedă este euro."

33. Articolul 158 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) a patra teză, „fie" se înlocuiește cu „oricare";

(b) la alineatul (2) se introduce următoarea literă (-a):

„(-a) nu există nicio perspectivă de restabilire în timp util a îndeplinirii de către contraparte a cerințelor de fonduri proprii relevante;";

(c) la alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul unei întârzieri în furnizarea informațiilor relevante pentru o anumită perioadă de referință care rezultă din evenimente aflate în afara controlului contrapărții, termenele de raportare relevante de sfârșit de trimestru în ceea ce privește trimestrul respectiv se prelungesc după cum urmează:

(a) cu opt săptămâni pentru contrapărțile care îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute la articolul 55 litera (b) punctul (i) sau (ii); sau

(b) cu două săptămâni pentru contrapărțile menționate la articolul 55 litera (b) punctul (iii).";

(d) se introduc următoarele alineate (4a) și (4b):

„(4a) Pentru contrapărțile menționate la alineatul (4), Eurosistemul elimină limitarea accesului la operațiunile de politică monetară ale Eurosistemului cu o scadență standard de o săptămână sau mai puțin, inclusiv în cazurile în care calendarul orientativ pentru aceste operațiuni prevede o scadență prelungită în mod excepțional. Eliminarea limitării intră în vigoare în ziua lucrătoare următoare adoptării unei scheme de rezoluție sau a unei măsuri de rezoluție, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) autoritatea de rezoluție a informat Eurosistemul cu privire la rezoluția viitoare cu cel puțin 48 de ore înainte de ziua lucrătoare în care se preconizează că va fi eliminată limitarea accesului;

(b) autoritatea de rezoluție a confirmat în scris:

(i) adoptarea schemei de rezoluție în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 sau a măsurii de rezoluție în temeiul legislației naționale de transpunere a articolului 32 din Directiva 2014/59/UE;

(ii) dacă schema de rezoluție sau măsura de rezoluție a intrat în vigoare, după caz, în temeiul articolului 18 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014;

(c) schema de rezoluție sau măsura de rezoluție nu prevede punerea în aplicare a instrumentului instituției-punte în temeiul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 sau al legislației naționale de transpunere a articolului 40 din Directiva 2014/59/UE în ceea ce privește contrapartea care face obiectul limitării;

(d) autoritatea competentă a confirmat în scris că, în urma adoptării schemei de rezoluție sau a măsurii de rezoluție, contrapartea menționată la alineatul (4) respectă cerințele de fonduri proprii prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază individuală și/sau consolidată, luând în considerare adoptarea și intrarea în vigoare a schemei de rezoluție sau a măsurii de rezoluție.

În cazul în care autoritatea competentă sau autoritatea de rezoluție întârzie să îndeplinească condițiile menționate la literele (a)-(d), eliminarea limitării poate intra în vigoare cu o întârziere corespunzătoare.

Eurosistemul poate elimina integral limitarea în cazul în care autoritatea competentă furnizează informațiile menționate la articolul 55a alineatul (1) și cu condiția ca acea contraparte să aibă o situație financiară solidă conform articolului 55 litera (c).

În cazul în care informațiile menționate la articolul 55a alineatul (1) nu sunt furnizate de autoritatea competentă în termen de 12 săptămâni de la adoptarea schemei de rezoluție sau a măsurii de rezoluție, Eurosistemul limitează din motive de prudență accesul contrapărții la operațiunile de politică monetară ale Eurosistemului.

(4b) Fără a aduce atingere aplicării măsurilor de control al riscurilor în temeiul articolului 128 alineatul (2), Eurosistemul poate aplica oricare dintre măsurile de atenuare a riscurilor prevăzute la articolul 2 punctul 80a în ceea ce privește o contraparte menționată la alineatul (4) în urma ridicării limitării menționate la alineatul (4a).”;

(e) se adaugă următorul alineat (7a):

„(7a) Măsurile discreționare pe care Eurosistemul le poate lua din motive de prudență menționate la alineatul (1) se pot baza pe orice informații care generează preocupări substanțiale cu privire la soliditatea financiară a contrapărții.”

34. Anexele II, VII și VIII se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta orientare.

35. Textul din anexa II la prezenta orientare se adaugă ca o nouă anexă XIIb.

Articolul 2

Producerea de efecte și punerea în aplicare

(1) Prezenta orientare produce efecte de la data notificării sale către BCN.

(2) BCN iau măsurile necesare pentru respectarea prezentei orientări și le aplică de la 30 martie 2026. Acestea transmit BCE textele și mijloacele de implementare a acestor măsuri până la 4 martie 2026 cel târziu.

Articolul 3

Destinatari

Prezenta orientare se adresează tuturor băncilor centrale din Eurosistem.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 22 ianuarie 2026.

Pentru Consiliul guvernatorilor BCE
Președinta BCE
Christine LAGARDE

ANEXA I

Anexele II, VII și VIII la Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60) se modifică după cum urmează:

1. în anexa II, se adaugă următorul punct (v):

„(v) dacă licitația se desfășoară cu alocare integrală, dacă este cazul”;

2. anexa VII se înlocuiește cu următorul text:

„*ANEXA VII*

CALCULAREA SANCȚIUNILOR DE APLICAT ÎN CONFORMITATE CU PARTEA A CINCEA ȘI A SANCȚIUNILOR FINANCIARE DE APLICAT ÎN CONFORMITATE CU PARTEA A ȘAPTEA

I. CALCULAREA SANCȚIUNILOR FINANCIARE DE APLICAT ÎN CONFORMITATE CU PARTEA A CINCEA

1. Atunci când o banca centrală națională (BCN) trebuie să impună o sancțiune financiară asupra oricăreia dintre contrapărțile sale în conformitate cu partea a cincea, BCN calculează valoarea variabilă a sancțiunii financiare în conformitate cu o rată de penalizare predeterminată, după cum urmează.

(a) Pentru nerespectarea unei obligații prevăzute la articolul 154 alineatul (1) literele (a), (b) sau (c), valoarea variabilă a sancțiunii financiare se calculează utilizând rata dobânzii pentru facilitatea de creditare marginală aplicată în ziua în care a început neconformitatea, plus 2,5 puncte procentuale.

(b) Pentru nerespectarea unei obligații prevăzute la articolul 154 alineatul (1) litera (d) sau (e), valoarea variabilă a sancțiunii financiare se calculează utilizând rata dobânzii pentru facilitatea de creditare marginală aplicată în ziua în care a început neconformitatea, plus 5 puncte procentuale. Pentru nerespectări repetate ale obligației prevăzute la articolul 154 alineatul (1) litera (d) sau ale obligației prevăzute la articolul 154 alineatul (1) litera (e) într-o perioadă de 12 luni începând de la data primei nerespectări, rata de penalizare mai crește cu 2,5 puncte procentuale pentru fiecare situație de nerespectare.

2. Pentru nerespectarea unei obligații menționate la articolul 154 alineatul (1) literele (a) sau (b), valoarea variabilă a sancțiunii financiare se calculează prin aplicarea unei rate de penalizare stabilite în conformitate cu alineatul (1) litera (a), asupra valorii colateralului sau numerarului pe care contrapartea nu a putut să o livreze sau să o deconteze, multiplicată cu coeficientul X/360, unde X este numărul de zile calendaristice, cu un maxim de șapte, în cursul cărora contrapartea nu a putut colateraliza sau deconta: (a) suma alocată prevăzută în certificarea rezultatelor individuale ale alocării licitației pe durata unei operațiuni; sau (b) suma rămasă în urma unei anumite operațiuni, în cazul unei lichidări anticipate de către BCN în cursul duratei rămase a operațiunii.

3. Pentru nerespectarea unei obligații menționate la articolul 154 alineatul (1) litera (c), valoarea variabilă a sancțiunii financiare se calculează pentru fiecare activ afectat prin aplicarea ratei de penalizare stabilite în conformitate cu alineatul (1) litera (a), asupra valorii rămase după aplicarea marjelor de ajustare a valorii și, după caz, a factorului climatic, a activului neeligibil sau a activului care nu mai poate fi mobilizat sau utilizat de contraparte, după cum urmează:

(a) în cazul unui activ neeligibil care este furnizat de contraparte unei BCN, valoarea activului neeligibil după luarea în considerare a marjelor de ajustare a valorii și, după caz, a factorului climatic; sau

(b) în cazul unui activ tranzacționabil care inițial a fost eligibil, dar a devenit neeligibil sau nu mai poate fi mobilizat sau utilizat de contraparte, valoarea rămasă după luarea în considerare a marjelor de ajustare a valorii și, după caz, a factorului climatic a activului care nu a fost eliminat până la începutul celei de-a opta zile calendaristice, în urma unui eveniment după care activele eligibile au devenit neeligibile sau nu mai pot fi mobilizate sau utilizate de contraparte.

4. Sumele menționate la alineatul (3) literele (a) și (b) sunt multiplicate cu coeficientul X/360, unde X este numărul de zile calendaristice, cu un maxim de șapte, în care contrapartea nu și-a respectat obligațiile referitoare la utilizarea activelor prezentate drept colateral pentru operațiunile de creditare din Eurosistem. În cazul alineatului (3) litera (b), X începe să fie calculat după expirarea perioadei de grație de șapte zile calendaristice.

*[[valoarea activelor neeligibile după marjele de ajustare (și, după caz, după factorul climatic) în prima zi de nerespectare] EUR * (rata aplicabilă a dobânzii pentru facilitatea de creditare marginală în ziua în care a început nerespectarea + 2,5 %) * [X]/360 = […] EUR]*

5. În cazul nerespectării articolului 154 alineatul (1) litera (c), care rezultă din depășirea pragului pentru prezentarea sau utilizarea instrumentelor de natura datoriei negarantate cu colateral emise de o instituție de credit sau de entitățile strâns legate de aceasta, astfel cum se prevede la articolul 141 (denumită în continuare «încălcarea limitelor»), aplicarea unei perioade de grație se stabilește după cum urmează:

   (a) Se aplică o perioadă de grație de șapte zile calendaristice în cazul în care încălcarea limitelor a rezultat dintr-o schimbare a evaluării după aplicarea marjelor de ajustare și, după caz, a factorului climatic, fără prezentarea unor asemenea instrumente suplimentare de natura datoriei negarantate cu colateral și fără eliminarea de active (inclusiv de active ajunse la scadență) din portofoliul total de colateral, pe baza următoarelor:

      (i) valoarea instrumentelor de natura datoriei negarantate cu colateral deja prezentate a crescut; sau

      (ii) valoarea totală a portofoliului de colateral a scăzut.

      În aceste cazuri, contrapartea trebuie să își ajusteze valoarea portofoliului său total de colateral și/sau valoarea unor asemenea instrumente de natura datoriei negarantate cu colateral în cursul perioadei de grație, pentru a asigura respectarea limitei aplicabile.

   (b) Prezentarea unor instrumente suplimentare de natura datoriei negarantate cu colateral cu active emise de o instituție de credit sau de entitățile strâns legate ale acestora care încalcă limita aplicabilă nu dă contrapărții dreptul la o perioadă de grație.

6. În cazul în care contrapartea a furnizat informații care afectează negativ valoarea colateralului său din perspectiva Eurosistemului în ceea ce privește articolul 145 alineatul (4), de exemplu, informații incorecte privind soldul unei creanțe private utilizate care sunt sau au fost false sau neactualizate, ori în cazul în care contrapartea nu furnizează în timp util informații, astfel cum prevede articolul 101 alineatul (1) litera (a) punctul (iv), valoarea colateralului care a fost afectat negativ este luată în considerare pentru calcularea sancțiunii financiare în temeiul punctului 3, și nu este aplicabilă o perioadă de grație. În cazul în care informațiile incorecte sunt corectate în cadrul perioadei de notificare aplicabile, de exemplu, pentru creanțele private în cursul următoarei zile lucrătoare în conformitate cu articolul 109 alineatul (2), nu se impune nicio sancțiune.

7. Pentru nerespectarea obligațiilor menționate la articolul 154 alineatul (1) litera (d) sau (e), se calculează valoarea variabilă a unei sancțiuni financiare prin aplicarea ratei de penalizare, stabilite în conformitate cu alineatul (1) litera (b), asupra valorii accesului neautorizat al contrapărții la facilitatea de creditare marginală sau asupra creditului nerambursat al Eurosistemului.

II. CALCULAREA SANCȚIUNILOR NEFINANCIARE DE APLICAT ÎN CONFORMITATE CU PARTEA A CINCEA

Suspendare pentru nerespectarea obligațiilor menționate la articolul 154 alineatul (1) literele (a) sau (b)

9. Atunci când se aplică o perioadă de suspendare în conformitate cu articolul 156 alineatul (1), o BCN va impune suspendarea în conformitate cu următoarele reguli:

   (a) în cazul în care valoarea colateralului sau a numerarului nelivrat este de până la 40 % din totalul colateralului sau numerarului care trebuie livrat, se aplică o suspendare de o lună;

   (b) în cazul în care valoarea colateralului sau a numerarului nelivrat este cuprinsă între 40 % și 80 % din totalul colateralului sau numerarului care trebuie livrat, se aplică o suspendare de două luni;

   (c) în cazul în care valoarea colateralului sau a numerarului nelivrat este cuprinsă între 80 % și 100 % din totalul colateralului sau numerarului care trebuie livrat, se aplică o suspendare de trei luni.

III. CALCULAREA SANCȚIUNILOR FINANCIARE DE APLICAT ÎN CONFORMITATE CU PARTEA A ȘAPTEA

1. BCN calculează sancțiunea financiară de aplicat în temeiul articolului 166 alineatul (4a) în conformitate cu următoarele reguli:

   (a) Pentru nerespectarea unei obligații prevăzute la articolul 166 alineatul (4a), se calculează o sancțiune financiară utilizând rata dobânzii pentru facilitatea de creditare marginală aplicată în ziua în care a început nerespectarea, plus 2,5 puncte procentuale.

(b) Sancțiunea financiară se calculează prin aplicarea ratei de penalizare, stabilite în conformitate cu litera (a), la valoarea numerarului pe care contrapartea nu a putut să îl plătească sau să îl ramburseze sau la valoarea activelor care nu au fost livrate, multiplicată cu coeficientul X/360, unde X este numărul de zile calendaristice, cu un maxim de șapte, în cursul cărora contrapartea nu a putut: (i) să ramburseze orice sumă din credit, să plătească prețul de răscumpărare sau numerarul datorat în alt mod; sau (ii) să livreze activele la scadență sau când sunt datorate în alt mod, în conformitate cu reglementările sau contractele relevante.

2. Următoarea formulă se utilizează pentru calcularea sancțiunii financiare în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și(b):

*[[volumul de numerar pe care contrapartea nu a putut să îl plătească sau să îl ramburseze sau valoarea activelor pe care contrapartea nu le-a putut livra] EUR * (rata aplicabilă a dobânzii pentru facilitatea de creditare marginală în ziua în care a început nerespectarea, plus 2,5 puncte procentuale) * [X]/360 (unde X este numărul de zile calendaristice pe durata cărora contrapartea nu a plătit, rambursat sau livrat = […] EUR]"*

3. Anexa VIII se elimină.

ANEXA II

Se introduce următoarea nouă anexă XIIb:

„*ANEXA XIIB*

DETERMINAREA FACTORILOR CLIMATICI APLICABILI ACTIVELOR TRANZACȚIONABILE PENTRU A ATENUA INCERTITUDINILE LEGATE DE TRANZIȚIA CLIMATICĂ

1. Factorul climatic menționat la articolul 128 alineatul (1) litera (e) din prezenta orientare se aplică instrumentelor de natura datoriei tranzacționabile emise de societăți nefinanciare și de grupurile lor de societăți emitente corespunzătoare, cu excepția:

   (a) instrumentelor de natura datoriei emise de agenții, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2;

   (b) instrumentelor de natura datoriei emise de entitățile de lichidare, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 99a;

   (c) instrumentelor de natura datoriei pentru care evaluarea calității creditului se bazează pe articolul 87 alineatul (2) literele (a) și (b); și

   (d) instrumentelor de natura datoriei emise de instituții de credit din cadrul grupului de societăți emitente.

2. Pentru fiecare activ *i* al unei societăți *j* din sectorul *s*, se calculează un punctaj care evaluează sensibilitatea acestuia la incertitudinile legate de tranziția climatică («punctajul de incertitudine»), utilizând următoarea formulă:

$$u_{i,j,s} = V_i \times E_j \times S_s$$

   cu următoarele variabile:

   (a) un factor de stres sectorial S_s derivat din creșterea agregată la nivel de sector a deficitelor preconizate într-un scenariu de tranziție nefavorabil în raport cu un scenariu de referință al celei mai recente testări la stres din perspectiva schimbărilor climatice efectuată de Eurosistem și care este disponibilă. Acest indicator este același pentru toate activele emise de entități dintr-un anumit sector;

   (b) o expunere specifică emitentului E_j bazată pe inversul «punctajului climatic» din cadrul Programului de achiziționare de titluri emise de sectorul corporativ, astfel cum este prevăzut în anexa la Decizia (UE) 2016/948 a Băncii Centrale Europene (BCE/2016/16) (*). Acest indicator este același pentru toate activele emise de aceeași entitate;

   (c) o vulnerabilitate specifică activului V_i egală cu rădăcina pătrată a scadenței reziduale a activului. Acest indicator este specific fiecărui activ.

3. Punctajul de incertitudine pentru fiecare activ este convertit într-un «factor climatic» (FC) pentru fiecare activ, utilizând următoarea formulă:

$$FC(u_{i,j,s}) = a + (1 - a)\frac{1}{e^{u_{i,j,s} \times b}}$$

   cu următorii doi parametri:

   (a) parametrul $\underline{a}$ este stabilit de Consiliul guvernatorilor și se bazează în special pe deficitul preconizat agregat pentru toate sectoarele într-un scenariu de tranziție nefavorabil în raport cu un scenariu de referință al celei mai recente testări la stres din perspectiva schimbărilor climatice efectuată de Eurosistem și care este disponibilă;

   (b) parametrul $\underline{b}$ este stabilit de Consiliul guvernatorilor și se bazează în special pe punctajul de incertitudine median $\overline{u}$ pentru activele care fac obiectul factorului climatic, utilizând această formulă de logaritm natural:

$$b = \ln\left(1 + \frac{1}{\overline{u}}\right).$$

   (c) Parametrii *a* și *b* sunt egali pentru toate activele care fac obiectul factorilor climatici. Cel mai mare factor climatic posibil este unu pentru activele cu cel mai mic punctaj de incertitudine, în timp ce cel mai mic factor climatic posibil este egal cu *a* pentru activele cu cel mai mare punctaj de incertitudine.

4. Valoarea colateralului fiecărui activ, sau valoarea creditului care poate fi acordat pe baza activului furnizat de o contraparte, se calculează înmulțind valoarea acestuia, după aplicarea marjelor de ajustare acolo unde este cazul, cu factorul climatic corespunzător.

5. Punctajul de incertitudine și factorul climatic aplicabili fiecărui activ se actualizează anual. Activelor care devin eligibile între două actualizări anuale li se va atribui inițial un factor climatic median calculat utilizând următoarea formulă:

$$CF(u_{i,j,s}) = \begin{cases} \overline{CF}_b, \textit{ dacă activul este o obligațiune} \\ \overline{CF}_{mtn}, \textit{ dacă activul este un certificat pe termen mediu} \\ \overline{CF}_{cp}, \textit{ dacă activul este un efect de comerț} \end{cases},$$

unde $\overline{FC}_b$ este cel mai recent factor climatic median pentru toate obligațiunile pentru care a fost calculat un factor climatic la ultima actualizare anuală, $\overline{u}_{mtn}$ este cel mai recent factor climatic median pentru toate certificatele pe termen mediu pentru care a fost calculat un factor climatic la ultima actualizare anuală și $\overline{u}_{cp}$ este cel mai recent factor climatic median pentru toate efectele de comerț pentru care a fost calculat un factor climatic la ultima actualizare anuală. Acest factor climatic este aplicabil până la actualizarea anuală ulterioară a punctajelor de incertitudine și a factorului climatic.

(*) Decizia (UE) 2016/948 a Băncii Centrale Europene din 1 iunie 2016 privind punerea în aplicare a programului de achiziționare de obligațiuni emise de sectorul corporativ (BCE/2016/16) (JO L 157 15.6.2016, p. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2016/948/oj).”